

1/113/2020

WIEŚCI ZNAD DRZEWICZKI

KWARTALNIK HISTORYCZNY TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ DRZEWICY

KORONAWIRUS PARALIŻUJE ŚWIAT...

MASECZKA NA TWARZY TO WYRAZ ROZSĄDKU
CHROŃ SIEBIE I INNYCH – TO JEST W PORZĄDKU!

Regionalne Centrum Kultury w Drzewicy organizuje akcję:
„MASECZKA OCHRONNA DLA KAŻDEGO MIESZKAŃCA GMINY DRZEWICA”

UMIESZ SZYĆ I MASZ MASZYNĘ - DOŁĄCZ. NIE UMIESZ - WESPRZYJ LOGISTYCZNIE.

USZYTE MASECZKI MOŻNA TEŻ ZOSTAWIĆ U NAS.

W Drzewicy tak jak i innych miastach Polski trwa akcja szycia maseczek dla personelu medycznego, strażaków ale również dla mieszkańców. Zachęcamy Państwa do podjęcia takiej inicjatywy. Możecie szyć w swoich zakładach pracy (jak pracownicy RCK) lub w zaciszu własnych domów. W obecnej sytuacji przyda się każda pomoc.

Szanowni Czytelnicy!

W pierwszej części dzisiejszego wydania „Więści znad Drzewiczki” poczujecie Państwo powiew historii naszego miasta. Stanie się to dzięki fragmentom obszernego opracowania Władysława Łuszczkiewicza z 1890 roku pt. „Przyczynek do historii architektury dworu szlacheckiego w Polsce XVI wieku. Jeżów – Szymbark – Drzewica.” dotyczącego ruin naszego zamku.

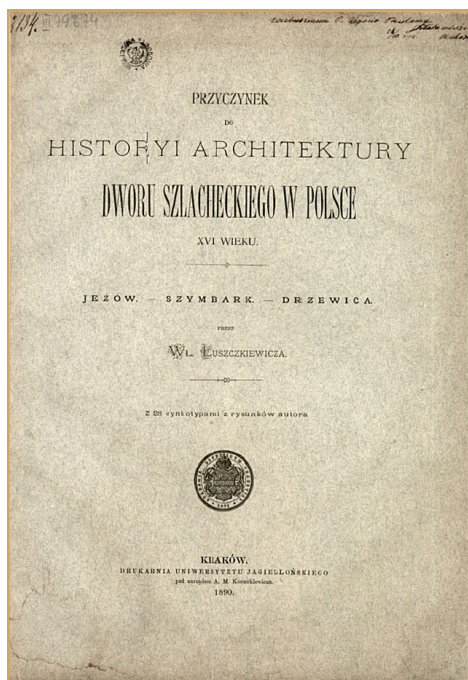
W dalszej części proponujemy przegląd najważniejszych inwestycji zrealizowanych przez Urząd Miejski w Drzewicy w 2019 roku. Natomiast tym z Państwa, którzy lubią śledzić, co się dzieje w naszym miasteczku obecnie polecamy aktualności z życia miasta i gminy.

Interesującej lektury życzy
REDAKCJA

Ciekawostki historyczne

W artykule znajdują się fragmenty z opracowania Władysława Łuszczkiewicza od str. 18 do str. 26 z rycinami zamieszczonymi w publikacji. (zachowaliśmy pisownię taką, jaka znajduje się w oryginale)

„PRZYCZYNEK DO HISTORII ARCHITEKTURY DWORU SZLACHECKIEGO W POLSCE

XVI WIEKU.

Jeżów. – Szymbark. – Drzewica.

PRZEZ

WŁ. ŁUSZCZKIEWICZA.

z 28 cynkotypami z rysunków autora

KRAKÓW

DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
pod zarządkiem A. M. Kosterkiewicza.

1890.”

...Do mało znanych zabytków tego rodzaju budownictwa mieszkalnego wiejskiego, z całą pewnością w samym początku XVI wieku z gruntu zbudowanych, należy dwór szlachecki w miasteczku dzisiejszym Drzewicy, położonym w Opoczyńskim, w Królestwie polskim. Przed dwoma laty udało mi się tu dotrzeć, pomnik pomierzyć i zbadać. Tak zwany zamek w Drzewicy, obecnie będący opuszczoną ruiną, jest wspaniałym pomnikiem architektury z początku XVI wieku, a więc, jak u nas w Polsce, z czasu, w którym na tle jeszcze ostrołukowego budownictwa występować zaczyna nowy aparat form renesansowych. Mury trzymają się jeszcze dobrze, dzięki opiece właścicieli dzisiejszych Drzewicy i pozwalają łatwo odtworzyć sobie w umyśle całą piękność gmachu pierwotną. Dachów brak, ale sterczą po nich olbrzymie ściany szczytowe, tak charakterystyczne i oryginalne ustrojem, jakich drugich w Polsce nie spotykamy; zachowały się ozdobne obramienia okien i nie jeden szczegół drobny ale ważny dla historii sztuki i obyczaju w Polsce.

Panami na Drzewicy, od XIII wieku począwszy, pisali się Drzewiccy, z których najwięcej zasłynął Maciej Prymas, zmarły w 1535 roku. Rodowód Ciołków na Drzewicy wydał w Monumentach (Tom III) August Bielowski z mszału, prymana własnością będącego, gdzie jest spisany na stronnicy 1. Rodowód jest znowu wypisem z ksiąg kościoła parafijalnego w Drzewicy,

dokonanym w r. 1518, nim jeszcze Maciej Drzewicki z biskupa kujawskiego został prymasem. Zanim zbudowany został dzisiejszy pałac, stał tu na tem miejscu inny budynek, może właściwy zamek, zamieszkiwany przez przodków biskupa. Jeden z nich *comes Albertus filius Goslai* jak twierdzi rodowód, wybudował pierwotny kościół w Drzewicy w r. 1321. Dzisiejsza ceglana ozdobna budowa powstała z gruntu w r. 1462 staraniem Mikołaja, kustosza Sandomierskiego i Jana, prepozyta Warszawskiego. Pierwszy był synem Jakuba Drzewickiego, drugi bratem ojca tegoż Bogusława. Świadczy o tem napis na kościele obok herbu Ciołek i herbu Gryf matki Jana Beaty. Kościół parafijalny w Drzewicy zachował, oprócz pięknych pomników Jakuba Drzewickiego z r. 1563 i Adama z r. 1604, kilka innych tego rodu dotyczących, z epoki odrodzenia, wprawionych w cokuł kościelny na zewnątrz w sąsiedztwie zakrystyi, mocno zepsutych. Wieża okrągła, u frontu kościoła upięta szkarpami, uderza wspaniałością swą i charakterem artystycznym przy użyciu cegły jednej miary. Mamy zamiar publikować zdjęte pomiarowe rysunki tego ważnego zabytku budownictwa kościelnego w Polsce w Sprawozdaniach Komisji.

Kto zbudował na samym początku XVI wieku zamek w Drzewicy, który oglądamy w ruinie, nie trudno oznaczyć. Na początku XVI wieku dziedziczył Drzewicę Adam Drzewicki, kasztelan radomski, brat Macieja prymasa. Byli oni jedynymi, pozostałymi przy życiu z licznego potomstwa męskiego, synami Jakuba Drzewickiego, kasztelana Żarnowskiego, zmarłego r. 1497. Że kasztelan nie stawiał zamku, daje na to odpowiedź charakter budowli, którą do początku XVI wieku odnieść należy i do stosunków z ogniskiem sztuki Krakowem. Rodowód wspomniany wyżej ma wiadomość, iż „*Adam Jacobo in hereditatem successit fratre reverendo domino Mathia episcopo Cujaviensi favente*“. Wynikałoby z tego, że obaj bracia budowali ten budynek i że w r. 1535, w którym prymas umarł, był skończony. Pozostała w katedrze Włocławskiej ozdobna brama do kapitulacza, której obramienie stylem pokrewne jest oknom zamku w Drzewicy. Jak napis poświadcza, odrzwia te fundował Maciej Drzewicki, jako biskup Włocławski, w r. 1527. Znajdujemy w nich ten sam aparat form renesansowych u kamzamsu, wole oczy, sznur i rąbki jonickie, jaki znajdujemy powszechnie stosowanym do kamzamsów okien w Drzewicy. Profil obramienia odrzwi, załamujący się dołem pod kątem prostym, jest tu podobnie ucięty, jak przy oknach, tak, że nie ulega wątpliwości, że architekt, który budował w Drzewicy, jest tym samym, który użyty był przez biskupa Włocławskiego. Możemy więc i datę 1527 uznać za należącą do Drzewickiego pałacu, a Prymasa jego fundatorem. Cały zresztą rozkład budowli ma charakter wielkopański, biskupi, a brak w niej herbów daje się wytłumaczyć łatwo, iż użyć ich skromność duchownego nie dozwalała. Nie pomieścił on też swego Ciołka na odrzwiach Włocławskich, choć napis dał obszerny, że on je stawiał wraz z kapitulaczem. Łatwo zrozumieć, że stosunki Macieja Drzewickiego z Krakowem, jako kanclerza państwa, mogły w te strony kraju sprowadzić dość wcześnie odcień stylowy, który w stolicy w tych czasach panował. Widzimy bowiem zbyt wiele podobieństwa w szczegółach architektonicznych między budowlami krakowskimi początku XVI wieku a temi w Drzewicy, iżby na tem miejscu domysłu swego nie postawić.

Miasteczko Drzewica leży w Opoczyńskim, nad rzeką Drzewiczką, niegdyś sławne swemi fabrykami pasów, później fryszerkami żelaza, dziś jest drobną, zaledwie zasługującą na nazwę miasteczka, osadą. Leży na lewym brzegu wspomnianej rzeczki, bystro tutaj płynącej i będącej motorem dawnych fabryk, a dotąd młynów. Kościół parafijalny stoi na lekkim podniesieniu, nieco oddalony od głównej ulicy osady. Na przeciwległym brzegu rzeki w nizinie mieszczą się zabudowania dworskie, położone wśród kępy drzew ogrodowych, przechodzących w sąsiedni gaj. Okolica bowiem przed laty była lesista, a wód nie brakło; dziś reszty tego pozostały. O parę niemal kroków od rzeki wznosi się budynek zamieszkiwany przez właściciela, wyraźnie przerobiony z jakiejś oficyny, należącej do zamku, którego majestatyczna i poważna ruina, otoczona wodami z trzech stron, zajmuje pryncypalne miejsce w pośrodku kwiatowego ogrodu. Nic piękniejszego nad widok na te ruiny zdrowe jeszcze i pełne piękna architektonicznego, patrząc z przystawki dworu dziedzica i ta dróżka, wiodąca do otwartej bramy zamkowej wśród klombów i kwiatów, a z drugiej strony jakie piękne odbijanie się potężnych ścian w spokojnych wodach, wypełniających fossy.

O rozmiarach budowy przekona czytelnika rysunek na fig. 14, wyprowadzony z rzutu poziomego (fig. 15) w ten sposób, że wieża wjazdowa jest równoległa od osi rzutu, gdy ściany boczne w całej budowlu w głąb umykają pod 45°. W rysunku nie ma nic wprowadzonego, co by domysłem rysownika było – daje on stan obecny zabytku.

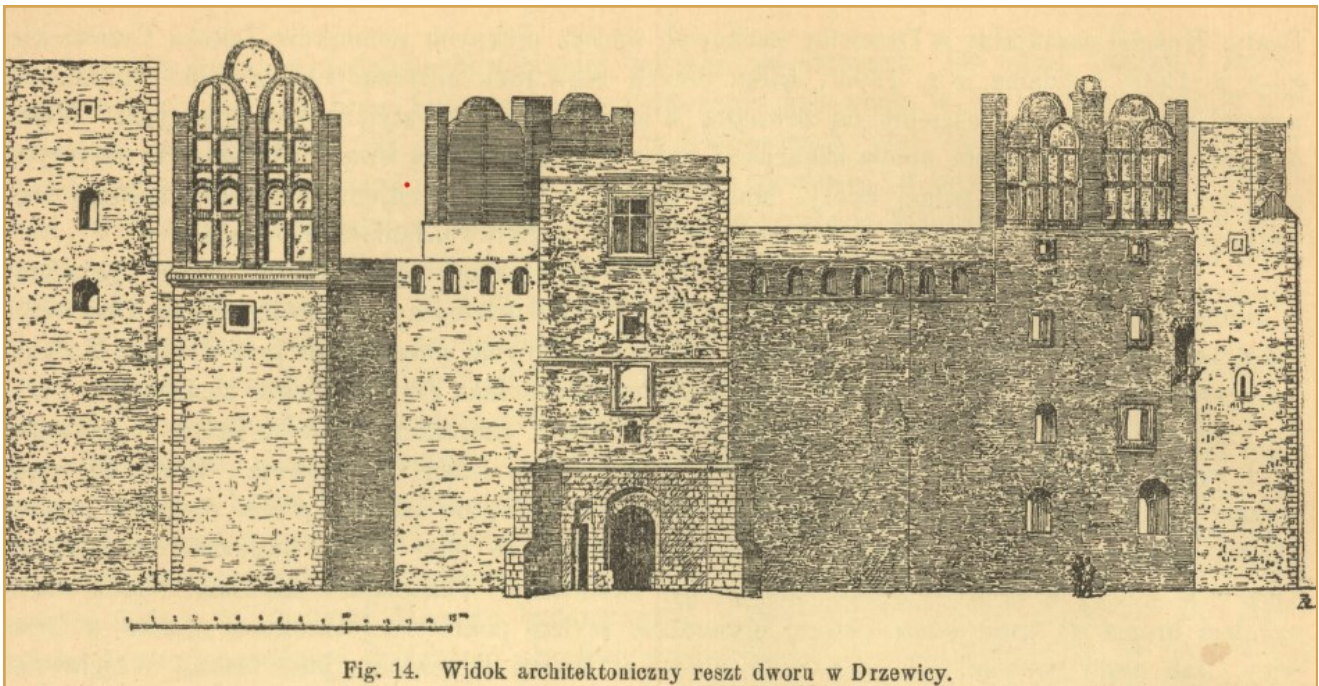

Fig. 14. Widok architektoniczny reszt dworu w Drzewicy.

Zanim bliżej przyjdzie się rozpoznać w budowie, winienem wytłomaczyć się, dlaczego nie uznaję nazwy zamku, a pozostawiam nazwę dworu ruinie drzewickiej. Jeżeli nazwa zamek jest identyczną z nazwą gród, to ona stosować się nie może do budowli, jakkolwiek potężnych rozmiarami, ale ogołoconych z tych warunków, które, nadając im cechę forteczną, strzegą okolice przed nieprzyjacielem. Zabudowania w Drzewicy mogą same w sobie być zamczyste, bronione łatwo od napadu, ale ani te baszty są czym innym, jak pomieszkaniem w związku z salami w korpusie budynku, ani te mury ze strzelnicami w górze mogły się na co przydać wobec nieprzyjaciela, posługującego się działami. Systemu fortecznego trudno się dopatrzeć, a symetryczność układu całego budynku co najmniej zgadzałyby się mogła z systemem obronności. Próżno szukalibyśmy murów i baszt, oraz przygródka w najbliższym otoczeniu ruin śladu nie pozostało, bo te nigdy nie istniały. Ruina w Drzewicy jest typem domu pańskiego na wsi, z dziedzińcem w pośrodku, w którym, w miejsce galeryi, znalazły się co najwięcej drewniane ganki komunikacyjne. Pałacem nie jest, ale dworem możniejszego szlachcica, który załogi nie utrzymuje, ale otacza się pewną liczbą swych dworzan i żyje wystawnie. Ma na swoje potrzeby szereg wielkich sal w gmachach średnich, swą kaplicę, swe skarbcce, gdzie chowa bogaty zasób kosztowności, których strzeże dobre zamknięcie jedynej bramy budynku. Nie braknie miejsca dla dworzan i służby, choćby ta liczna była.

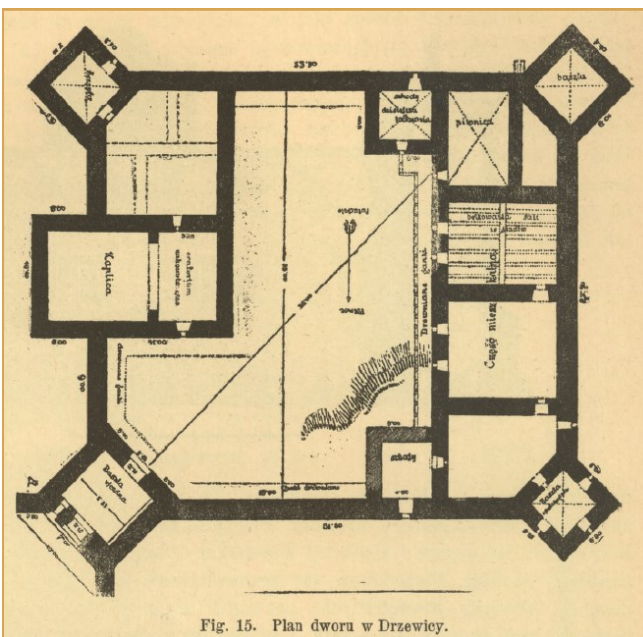

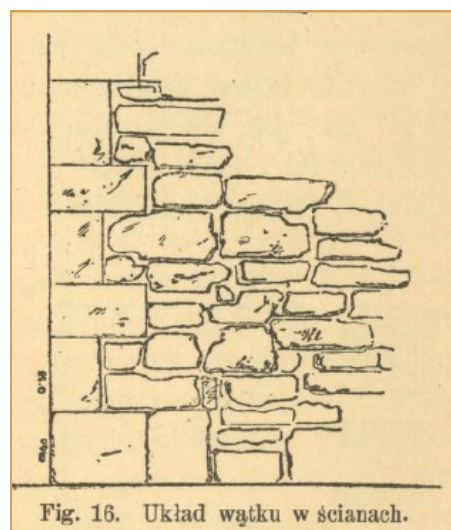
Fig. 15. Plan dworu w Drzewicy.

Rzut poziomy naszej budowli daje fig. 15. Całość w murach przedstawia się na planie jako zakreślona formą kwadratu, ale niezupełnie dokładnego, gdyż dwa boki dłuższe mierzą przeszło po 42 metry, inne nie dochodzą 38 metrów. Z węzłów tego kwadratu występują potężne w planie kwadratowe wieże, z których największa rozmiarami w rogu północno-wschodnim jest wjeżdżna do wewnętrznego dziedzińca i opatrzona silnymi szkarpami. Wewnętrzny ten dziedziniec, dziś zarosły trawą wyrosła na gruzach z powalonych szczytów i części ścian, zamknięty jest od strony zachodniej gmachem mieszkalnym dziedzica, a od strony wschodniej kaplicą i oficyną, ztąd ma układ nieregularny, tym więcej, że wtłaczają się w niego

dwie wieżowate przybudowy, na planie zapisane jako lodownia i schody. Ta ostatnia runęła doszczętnie, pozostawiając ślady w fundamentach, które dozwoliły wprowadzić ją w rysunek planu. Lokalności baszt komunikują z mieszkaniami w korpusach, lub, jak zobaczymy, za pośrednictwem ganków drewnianych, których domyśleć się łatwo, choć przestały istnieć. Grubość murów jest jednakowa u spodu, z małymi jednak wyjątkami, i dochodzi niejednokrotnie do 1.80 metra. Resztę, co do Grundrysu, wypowiada rysunek fig. 15, do którego czytelnika odsyłamy. Odnosnie do wzniesień wypadnie nam z osobna zastanowić się nad pojedynczymi częściami składowymi budynku, jakimi są: wieża wjazdna, oraz narożna i środkowe wieże, mury obronne, kaplica i właściwy budynek pański – poczem przejdziemy do strony estetycznej i szczegółów budynku.

Ściany wszelkie naszego gmachu są wykonane z kamienia dzikiego, topionego w zaprawie wapiennej, z użyciem dobrze skantowanego ciosu na węgły; można dostrzec staranność niezwykłą, z jaką one są ułożone. Układ wątku dajemy na fig. 16: jest to piaskowiec i pochodzi z poblizkiego Drzewicy kamieniołomu. Cegła użyta jest do pięknych ścian szczytowych, o których niżej, i daje się dostrzec na przesklepkach ponad oknami w części pałacowej dworu. Wieża wjazdna (fig. 15) nie miała przeznaczenia fortecznego, czyli, że nie była basztą ze strzelnicami, ale na trzech piętrach miała pokoje oświetlone to większymi, to mniejszymi oknami. Piętra się zawaliły, ale widoczne w pokojach ślady kominków, drzwi komunikacyjnych z gankami około dziedzińca, o przeznaczeniu mieszkalnym wieży dostatecznie poświadczają. Tylko spodem była w niej sień z bramą frontową i drugą, wiodącą na dziedzińiec, obie w charakterze obronności przedstawiające się. Wykażemy to przy badaniu szczegółów. Wysokość wieży wjazdnej wynosi trochę więcej nad 20 metrów. Z pokoju drugiego piętra prowadzą drzwi do drogi straży na murach. Inne wieże różnią się między sobą wysokością, ale mają to wspólne, że dołem posiadają sklepione lokalności ciemne, rodzaj piwnic, gdy na pierwszym i drugim piętrze mają izby z małymi okienkami framugowatymi – na równi z pokojami głównego korpusu mieszkalnego. Są to rodzaje alkierzy. Żałuję, że utrudniony dla ruiny dostęp do wnętrza niektórych wież nie dozwolił mi dotrzeć, gdzieby należało. Przypuszczam, że jedna z baszt w dziedzińcu musiała mieścić schody na piętrze; śladu tej komunikacji nigdzie dostrzec niepotrafiłem w zachowanych częściach gmachu. Niepodobna, aby poprzesztawano przy takiej budowie monumentalnej na drewnianych schodach zewnętrznych, prowadzić mających aż na obszerne strychy. Jak więc nie można tu brać za zamkowe baszty, tak również i ścian, zamykających dziedzińiec wewnętrzny, za forteczne mury. Mają one w górze swą drogę straży i szeregi jakoby strzelnic, ale, izby dawały one obronę spodu ścian, jest niemożliwa, tem więcej, że niema śladu, aby w razie potrzeby dały się urządzić drewniane merdycja. Nasza droga straży jest po prostu komunikującą na drugim piętrze między częściami gmachu, a pokryta daszkiem i opatrzona poręczami, tworzyła rodzaj wewnętrznego korytarza, potrzebnego do obsługi gmachów.

Główne mieszkanie pańskie było od zachodu w gmachu dwupiętrowym i zajmowało całą szerokość zamku, łącząc się z dwoma narożnymi wieżami. Od strony dziedzińca wewnętrzного parterowe lokalności miały tu jedyne swe okna, gdy mieszkania na tak zwanym pierwszym i drugim piętrze oświetlone były oknami na przestrzał, tak od wschodu jak i zachodu. Fig. 17 uczy nas, jak się ta część budynku przedstawiała na zewnątrz z frontu, zaś fig. 14 dozwala widzieć ją z boku wraz ze szczytowymi ścianami, które stoją dotąd samotnie po utracie dachów. Na każdym z pięter znajdowało się w amfiladzie po cztery wielkie sale, z których dwie pośrodkiem gmachu prawie kwadratowe, dwie narożne pięciokątne, wiązały się z lokalnościami wież. Stanowiły one na wyższych piętrach tak zwane alkierze, przeszło 4 metry w kwadrat mierzące. Pokoje miały wszędzie stropy drewniane z siostrzanami, czego pozostały ślady w otworach, widocznych w zrujnowanych ścianach. Służyły do tego olbrzymiej grubości drzewa, sądząc po rozmiarze otworów. Komunikacyjne drzwi między salami znajdowały się w pobliżu ściany zewnętrznej; kominy były tylko w salach narożnych

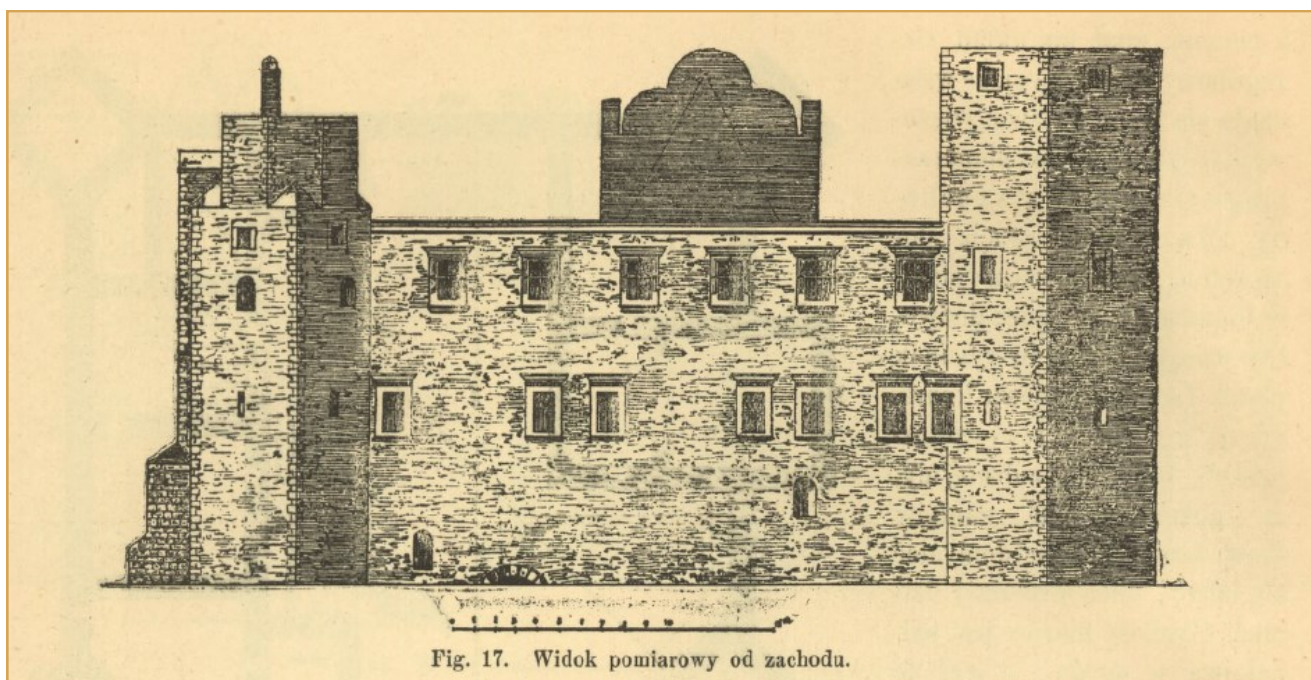

Fig. 17. Widok pomiarowy od zachodu.

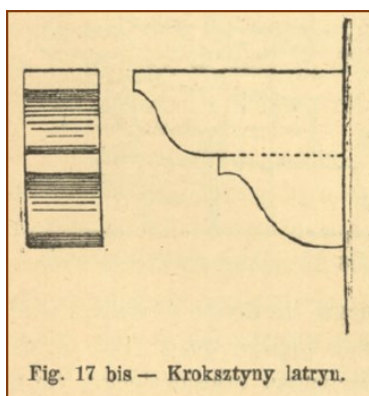

Fig. 17 bis — Kroksztyny latryny.

w murach zewnętrznych (fig. 14). Latryny zwieszały się na kroksztynach i są dotąd widoczne w kątach od północy i południa obok wież alkierzowych fig. 17 bis.

Byłoby nam trudno znaleźć w ruinie odpowiedź, w jaki sposób komunikowały między sobą pokoje pięter, zważywszy, że są one odosobnione to w wieżach, to w części obok kaplicy. Przypuszczamy zresztą, że sama kaplica miała przepiętrzenie, dzielące ją na dolną i górną. Przypuszczać zaś tyle osobnych schodów na piętrze, choćby zewnętrznych dla każdego kompleksu, jest niepodobieństwem w obec potrzeb gospodarskich. Schodzenia i wychodzenia byłoby bez końca.

Na szczęście pozostawiono otwory poniżej każdego rzędu okien, patrzących na dziedziniec, rozkład ich regularny. Spotykanie w dalszym ciągu takichże rzędów otworów w murach z drogą straży, na wieży wjazdnej i ścianach kaplicy i t. d., daje domysł a nawet pewność co do istnienia drewnianych balkonów, to jest ganków, jakie znamy w dziedzińcach naszych kamienic w miastach. Są drzwi dotąd wprowadzające na ganki nie istniejące, pozostały reszty drzewa w niektórych otworach. Na planie fig. 15 zaznaczyłem kreskami rzut ganków pięter, o ile można było domyśleć się ich położenia. Na widoku fig. 14 odosobniony budynek z wyniosłą ścianą szczytową na lewo bramy wjazdnej jest tą częścią gmachu, którą nazwaliśmy kaplicą. Jakoż we wnętrzu bezpiecznym widać reszty malowań kościelnych; domyśleć się można oratoryjum w części od zachodu, które było małą lokalnością na piętrze, otwartą do wnętrza kaplicy. Malowania te i to oratoryjum są pamiątką zajęcia gmachów przez zakonnice Franciszki w zeszłym wieku, to jest w czasie, gdy dziedzic Szaniawski wybudował sobie w pobliżu wspaniały pałac i do niego się z zamku wyniósł na stały pobyt. Zakonnice już w naszym stolecu wypędził ztąd pożar, który gmach zniszczył tak, że odtąd stoi opuszczony. Czyli rzeczywiście przeznaczenie tej części budowy zamku na kaplicę należało do pierwotnego układu planu, niepodobnaby było twierdzić, nic bowiem nie zaznacza kościelnego charakteru. Jedno niewielkie czworokątne okno od zachodu nie dawałoby dostatecznego światła do wnętrza kaplicy – chybaby też była podwójną, t.j. górną i dolną – ale dlaczegoby dolna miała być ciemną? Oryjentacja ku wschodowi i wspaniały szczyt ceglany przemawiałyby jedynie na korzyść twierdzenia, że ta część gmachu od początku była kaplicą.

Dziwnie dobrze zastajemy zachowanym główny wjazd do dworu w Drzewicy; pokazuje nam to rysunek pomiarowy wraz z grundrysem i przekrojem poprzecznym (fig. 18 i 19). Wedle obyczaju grodów XVI wieku mamy tu obok bramy wjazdnej furtkę dla pieszych – tak samo jest w zamku w Rożnowie nad Dunajcem, owej sławnej budowie Tarnowskich, której zaniedbanie dzisiejsze jest

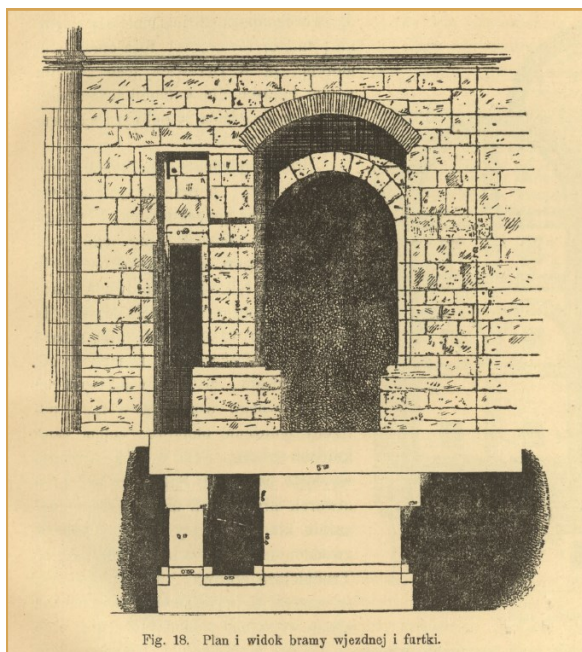

Fig. 18. Plan i widok bramy wjazdnej i furtki.

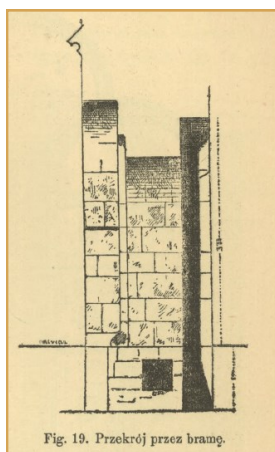

Fig. 19. Przekrój przez bramę.

prawdziwie wstydem narodowym. Nasza brama w Drzewicy stylem zdaje się być wcześniejsza, ale jest mniejsza znacznie; tamtej towarzyszy fosa oprawiona murem, ta w Drzewicy fosę utraciła w tym miejscu dla komunikacji z mieszkaniem dziedzica w pobliżu będącem i ogrodem. Brama wjazdna jest półkołem w górze zamkniętą, poprzedza ją ciosowa framuga cegłą

przesklepiona. Framuga ta służy dla pomostu przy jego podniesieniu w górę – zamyka on otwór cały, a może tylko dolną połowę, w miarę wysokości bocznych wycięć. Furtka dla pieszych jest wąską prostokątną szparą również pomieszczoną w framużce, co

okazywało, że inny wąski pomost obok głównego przybiera w razie potrzeby położenie pionowe, celem zamknięcia otworu. Jest w górze framugi wycięcie na wylot. Sądzę, że przez ten otworek przechodził łańcuch do podnoszenia kładki służącej. Główny pomost zwodzonym był z okna nad bramą (fig. 14). Trudniejsza sprawa, jak wytłomaczyć, co znaczy to wyniesienie dość znaczne spodu wejść nad poziom otoczenia, a co więcej ślady, że wewnątrz sieni miało podłogę równie wysoko położoną w stosunku do wewnętrznego dziedzińca. Usiłowaliśmy to sobie w ten lub ów sposób wytłomaczyć, ale zawsze na próżno. Równie nie rozumiemy, co znaczyć może ten kanał, ciągnący się u dołu ścian, (a jak twierdzą miejscowi, jest on w całym gmachu), jak to widać na przekroju bramy fig. 19. Tyle co do układu planu i wzniesień uważałem za stosowne dać wyjaśnień. Przechodzę teraz do sprawy piękna architektonicznego, którego nie brak w szczegółach. Przedewszystkiem zaznaczam, że gotycyzm występuje w swej czystości jedynie w profilach gzymsów poziomych wieży wjazdnej; jest to zwykły kapnik, zastosowany do podziału pięt; nie ma ani jednej arkady ostrołukowej w całym budynku. Tradycją gotycyzmu zachowują krzyże kamienne w oknach, do pewnego stopnia i ściany szczytowe dachów, ale za to dużo jest motywów renesansowych w obramieniach kamiennych i pod tym względem jest pewna analogija z wczesnym renesansem krakowskim.

Najwspanialszym motywem architektonicznym jest szczytowa ściana kaplicy, której rysunek obok załączamy (fig. 20). Przedewszystkiem imponuje rozmiarem, gdyż ma przeszło 10 metrów wysokości. Zbudowana jest z cegły modelowanej na podstawie, którą daje u wierzchołka ściany kaplicy gzymś kamienny o profilu gotyckiego kapnika, któremu spodem towarzyszy wałek, a kończy dołem ząbkowanie jonickie. Nad gzymsem poczyna się budowa z gołej cegły naprzód imitacją blanków, poczem wystrzelają ją w górę filary ceglane, powiązane między sobą łukami półkolnymi i laskowaniem na krzyż, a całość u wierzchu zamykają trzy ogzysmowane półkola. Filary, laskowanie i półkola wykonane są w surowej cegle, modelowanej o tyle, aby zyskać gotyckie szmigi, gdy tła są tynkowane i mają framużki ślepe, jakby okienka z namalowanymi farbą szybkami. Wszystko to wykonane z niezwykłą starannością przedstawia się dotąd w wybornym stanie. W budowie szczytowych ścian dają się dostrzec wpływy budownictwa krzyżackiego. Dwie

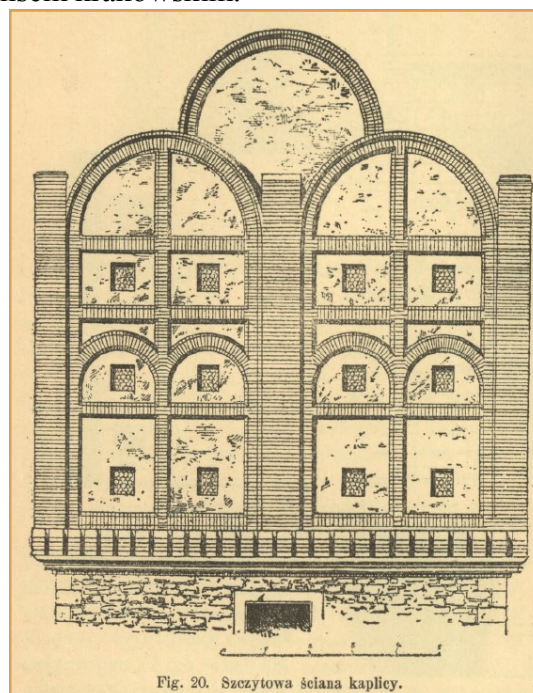

Fig. 20. Szczytowa ściana kaplicy.

inne należą do części pałacowej i widzimy jedno z nich z frontu na rysunku fig. 14, gdy druga jest tu widziana od strony byłych dachów, czyli z tyłu. System w nich jest tyle odmienny, że dwa podobne motywa szczytu kaplicy łączą się w całość, a środkowy filar staje się kominem. W jaki zaś sposób pałac dźwigał dwa szczytne dachy, jak to wskazują ślady odgnieciono na tynku, skoro jeden rząd pokojów istniał w budynku, tego nie udało mi się na miejscu rozwiązać. Szczyty pałacowe są mniejszych rozmiarów, aniżeli wyżej opisywane; nie mają imitacji blanków i spodniego kamiennego gzymsu, zachowanie też jest mniej doskonałe. Pozostają mi jeszcze oprawy okien. Odmian ich jest kilka i starałem się zebrać ich okazy, o ile się dało, w czym był mi wielce pomocnym towarzyszący mi na wycieczce w Opoczyńskie rysownik Pan Stanisław Wyspiański. Do najwspanialszych należą okna dworu drugiego piętra (fig. 21) z krzyżami w świetle; jedno

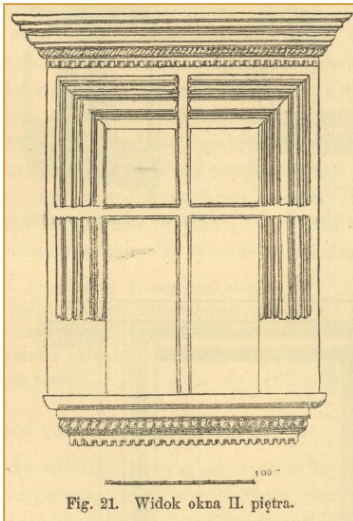

Fig. 21. Widok okna II piętra.

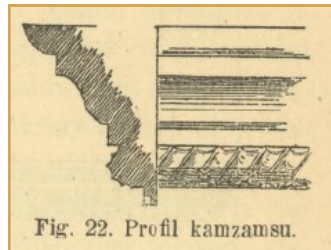

Fig. 22. Profil kamzamsu.

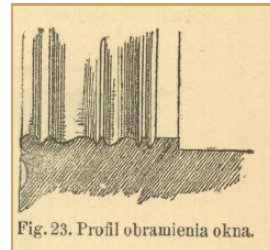

Fig. 23. Profil obramienia okna.

podobne okno znajduje się w wieży wjazdnej. Węgry mają obramienie o profilu płaskim, zakończonym wałkiem (fig. 23). Gzyms koronujący, czyli, jak go zowiemy, kamzams, ma okrój efektowny, w którym u dołu spotyka się (fig. 22) charakterystyczny wałek, skręcony w sznur i ząbkowanie jonickie. Podobny układ ma profil gzymsu u stolnicy okna, gdyż ten się powszechnie tutaj powtarza. Reszty pouczą rysunki. Okna pierwszego piętra krzyżów nie posiadały, a przy podobnych kamzamsach i gzymsach stolnicowych mają profil obramienia, załamujący się od dołu ku wewnątrz i tu ucięty, podobnie jak w oknach Szymbarku, wyżej wymienionych. Gdyby nie układ gzymsów górnego i dolnego, wzięłoby je można za późniejsze i odnieść do połowy XVI wieku; typ ten jednak zjawia się w Włocławku już 1527 roku.

Rysunek okien pierwszego piętra i odmiany profilu obramienia dają fig. 24 i 25. Dozwoliliśmy sobie dołączyć jeszcze szczegółowy rysunek rodzaju ram kamiennych, wiążących się z gzymsami gotyckimi, ponad bramą wjazdną pomieszczonych, a tak pięknych (fig. 26), oraz małego okna z profilem obramienia z nad tych ram (fig. 27), jak to wyjaśnia ogólny widok zamku fig. 14. Czyli w ramie tej znajdował się od początku obraz religijny, jakby wskazywały ślady, iż przed nim wisiała latarnia, w której paliło się światło, lub też, co słuszniej, tablica erekcyjna skuta doszczętnie w chwili zaprowadzenia obrazu przez zakonnice, tego, na miejscu będąc, dopytać się nie mogłem.

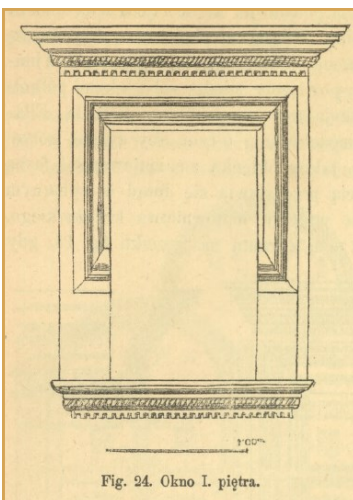

Fig. 24. Okno I piętra.

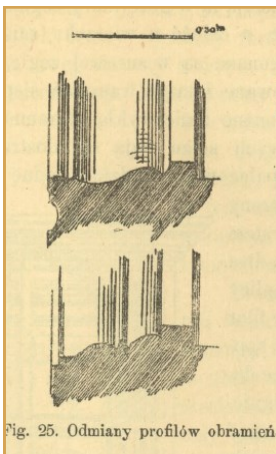

Fig. 25. Odmiany profili obramień.

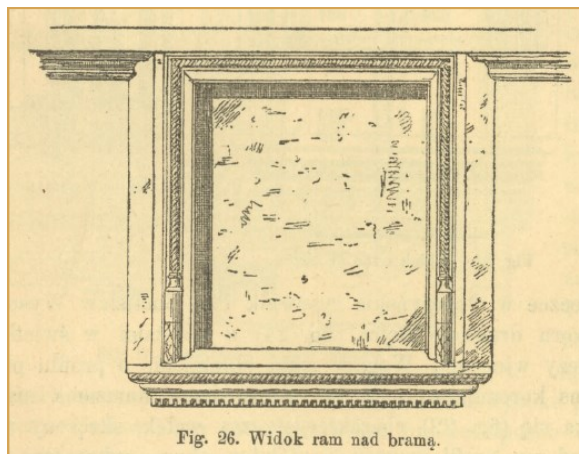

Fig. 26. Widok ram nad bramą.

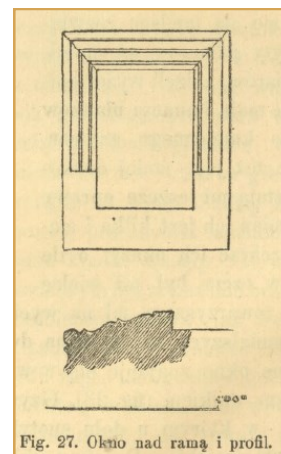

Fig. 27. Okno nad ramą i profil.

Na tem kończę sprawę o Drzewicy...

INWESTYCJE ZREALIZOWANE PRZEZ GMINĘ DRZEWICA W 2019 ROKU

1. Rozbudowa sieci wodnokanalizacyjnej na terenie dawnego Gerlacha w Drzewicy – koszt zadania 241.774,99 zł

2. Budowa chodnika na ul. Szkolnej w Drzewicy – koszt zadania 67.693,64 zł

3. Przebudowa drogi gminnej w miejscowości Domaszno – etap III – koszt zadania: 470.417,21 zł

4. Przebudowa drogi gminnej w kierunku PKP w Idzikowicach - koszt zadania: 298.385,94 zł
– dofinansowanie z Funduszu Dróg Samorządowych: 238.922 zł

5. Przebudowa drogi gminnej w miejscowości Dąbrówka – koszt zadania: 107.938,86 zł

6. Przebudowa ul. Stawowej w Drzewicy – koszt zadania: 573.323,62 zł
– dofinansowanie z Funduszu Dróg Samorządowych: 458.658,00 zł

7. Przebudowa i rozbudowa dworca autobusowego w Drzewicy – etap II: budowa dróg dojazdowych i chodników – koszt zadania: 310.823,74 zł

8. Przebudowa parkingu przy budynku Urzędu Miejskiego w Drzewicy – koszt zadania: 339.877,16 zł

9. Budowa budynku świetlicy wiejskiej w miejscowości Werówka (inwestycja w realizacji) – koszt prac w 2019 roku: 249.829,91 zł, szacowane koszty całkowite: 723.750,01 zł
– dofinansowanie z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020: 500.000,00 zł

10. Budowa siłowni zewnętrznej w miejscowości Gielzów – koszt zadania: 14.354,60 zł
– dofinansowanie z budżetu Województwa Łódzkiego (granty sołeckie): 4.800,00 zł

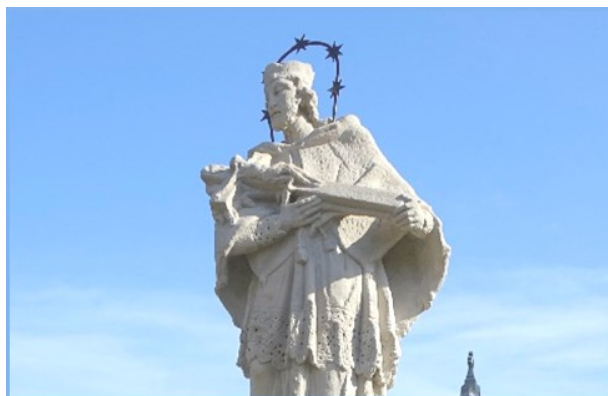
11. Budowa siłowni zewnętrznej w miejscowości Trzebina – koszt zadania: 30.911,38 zł
– dofinansowanie z budżetu Województwa Łódzkiego (granty sołeckie): 10.000,00 zł

12. Plac zabaw dla dzieci z elementami urządzeń gimnastycznych na Skale w Drzewicy (Budżet Obywatelski Drzewicy 2019) – koszt zadania: 68.651,22 zł

13. Renowacja zabytkowego pomnika św. Jana Nepomucena w Drzewicy – koszt zadania: 32.800,00 zł

14. Budowa ogrodzenia boiska w Żardkach – koszt zadania: 18.204,00 zł
– dofinansowanie z budżetu Województwa Łódzkiego (granty sołeckie): 5.929,04 zł

15. Budowa parkingu przy Ośrodku Sportów Wodnych w Drzewicy – koszt zadania: 109.569,38 zł

PONADTO ZREALIZOWANO

16. Odwodnienie placu przed świetlicą wiejską w Dąbrowce – koszt zadania: 6.388,01 zł
17. Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego dla miejscowości: Gielzów, Świercyna i Radzice Duże – koszt zadania: 14.815,05 zł
18. Przebudowa dachu na budynku komunalnym przy ul. Narutowicza w Drzewicy – koszt zadania: 82.838,24 zł
19. Wykup gruntu – koszt zadania: 190.756,75 zł
20. Pomoc finansowa (dotacja na zakup samochodu dla straży pożarnej) – koszt zadania: 5.000,00 zł

21. Przebudowa budynku Szkoły Podstawowej w Brzustowcu – koszt zadania: 39.888,95 zł
22. Budowa przyłącza kanalizacyjnego w ciągu drogi gminnej na ul. Stawowej w Drzewicy – koszt zadania: 26.000,00 zł
23. Ograniczenie niskiej emisji w Gminie Drzewica poprzez wymianę indywidualnych źródeł ciepła – koszt zadania: 1.405.610,74 zł
24. Dobudowa oświetlenia ulicznego oraz montaż lamp (ulice Hubala i Rzeczna w Drzewicy, Trzebina), opracowanie dokumentacji dla potrzeb budowy oświetlenia ulicznego w miejscowościach Strzyżów i Idzikowice – koszt zadania: 143.817,54 zł

WYDATKI W 2019 ROKU NA INWESTYCJE PRZYSZŁE – dokumentacje

- ◆ Przebudowa drogi gminnej w miejscowościach Świerczyna i Jelnia – koszt zadania: 3.000,00 zł
- ◆ Przebudowa drogi gminnej w miejscowości Jelnia – koszt zadania: 3.000,00 zł
- ◆ Przebudowa drogi na ul. Miłej w Drzewicy – koszt zadania: 17.000,00 zł
- ◆ Termomodernizacja budynku „Domek Wędkarza” w Drzewicy – koszt zadania: 45.534,00 zł
- ◆ Rozbudowa budynku szkoły podstawowej w miejscowości Idzikowice o budynek z salą rekreacyjną w poziomie parteru i świetlicą wiejską na piętrze – koszt zadania: 32.000,00 zł
- ◆ Termomodernizacja budynku szkoły podstawowej przy ulicy Szkolnej w Drzewicy – koszt zadania: 45.510,00 zł
- ◆ Rozbudowa oczyszczalni ścieków przy ul. Słowackiego w Drzewicy – koszt zadania: 60.024,00 zł
- ◆ Budowa budynku MGKS Drzewica w technologii pasywnej – koszt zadania: 38.008,00 zł

★★★

Errata:

W numerze 3/111/2019 w POŻEGNANIU PRZYJACIELA śp. Kazimierza Świtałowskiego podaliśmy: *„W latach 1952–1956 pracował w Polskim Komitecie Normalizacyjnym w Warszawie w charakterze starszego kreślarza. Po jego restrukturyzacji przeszedł do Wydawnictw Naukowo-Technicznych, gdzie **jako kreślarz konstruktor pracował do 1944r**”*.– powinno być *„...**jako kreślarz konstruktor pracował do 1994 r**”*.

Za błąd w druku serdecznie przepraszamy.
Redakcja kwartalnika.

Z życia gminy i miasta:**WYJĄTKOWY MUSICAL BOŻONARODZENIOWY W RCK W DRZEWICY**

„Przyjdź Panie” to tytuł musicalu, który został wystawiony w niedzielny wieczór, 5 stycznia 2020 r. w sali widowiskowej Regionalnego Centrum Kultury. Sztukę wyreżyserowaną przez instruktorkę RCK **Martę Szymańską** obejrzał komplet publiczności. Zgodnie z zapowiedzią reżyserki nie było to typowe przedstawienie bożonarodzeniowe ukazujące narodziny Jezusa i pokłon Trzech Króli. Nawiązując do biblijnej historii Świętej Rodziny z Nazaretu zmuszało do zastanowienia nad istotą człowieczeństwa, nad tym, co tak naprawdę jest ważne w naszym życiu, przestrzegało przed złem otaczającego świata, wzywało do miłości bliźniego i pokoju. Na scenie zaprezentowali się artyści należący do **grupy teatralnej „Gość”, scholi „Filii Dei”, zespołu „Mulieres”** oraz grupy muzycznej **„Spectrum”**, która opracowała aranże do wykonywanych utworów. Widzowie podziwiali nie tylko popisy wokalne, ale również recytacje, układy taneczne - opracowane przez instruktorkę tańca **Natalię Pomykałą** oraz kostiumy i scenografię.

Dający do myślenia spektakl zakończył się aplauzem oraz oficjalnym podziękowaniem dla artystów i organizatorów, które przekazali dyrektorka RCK **Alina Szymańska** i wiceburmistrz Drzewicy **Dominik Niemirski**.

ORSZAK TRZECH KRÓLI

6 stycznia ulicami Drzewicy przeszedł Orszak Trzech Króli, zorganizowany przez Parafię pw. św. Łukasza w Drzewicy, Drzewickie Centrum Wolontariatu "Ofiarna Dłoń", Regionalne Centrum Kultury oraz Gminę Drzewica. W ten radosny sposób drzewiczanie świętowali Dzień Objawienia Pańskiego już po raz czwarty. Po uroczystej sumie wszyscy zebrali się przed drzewickim kościołem, gdzie otrzymali papierowe korony i okolicznościowe naklejki rozdane przez wolontariuszy DCW „Ofiarna dłoń” oraz członków 25. Drzewickiej Drużyny Harcerzy Starszych "Sokół" im. Andrzeja Małkowskiego. Największe zainteresowanie towarzyszyło rzecz jasna Trzem Królom. Już tradycyjnie w postaci Mędrców ze Wschodu wcielił się **Jan Dąbrowski, Stanisław Madej i Ryszard Szcześniak**.

Zabezpieczana przez policjantów kolumna ruszyła w drogę. Jadącym w konnej bryczce Trzem Królom asystowali druhowie strażacy, trzymając w dłoniach chorągwie, Prezes DCW „Ofiarna dłoń” **Dominik Niemirski**, ks. **Adrian Kwieciński**, a także mieszkańcy Gminy Drzewica na czele z Burmistrzem **Januszem Reszelewskim** i Przewodniczącą Rady Miejskiej w Drzewicy **Dorotą Wiktorowicz**. Oczywiście nie zabrakło ubranych w stroje ludowe pań z Kół Gospodyń Wiejskich. W radosnej atmosferze, przy wspólnym kolędowaniu ze scholą parafialną, Orszak przeszedł do Regionalnego Centrum Kultury. Tam – w wypełnionej po brzegi sali widowiskowej – Mędrzy ze Wchodu oddali pokłon Jezusowi, ks. Adrian Kwieciński podziękował wszystkim, którzy pomogli w organizacji uroczystości, natomiast Burmistrz Janusz Reszelewski pogratulował inicjatywy, składając najlepsze życzenia na Nowy Rok. Głównym punktem spotkania były jasełka w wykonaniu uczniów Szkoły Podstawowej im. Polskich Olimpijczyków wspomaganych przez uczennice Zespołu Szkół Powiatowych w Drzewicy. Przedstawienie przygotowane przez s. **Ewę Dyk** oraz nauczycielki **Annę Pietrasik** i **Elżbietę Iwanicką** zostało nagrodzone gromkimi brawami i pochwalone przez Proboszcza Parafii pw. św. Łukasza, ks. kan. **Adama Pluciennika**, który zaprosił zebranych na kolejną, przyszłoroczną edycję Orszaku Trzech Króli.

7 marca 2020 roku w sali kolumnowej Pałacu Prezydenckiego w Warszawie odbył się Wieczór Orszaku Trzech Króli. W spotkaniu z udziałem Pary Prezydenckiej wzięli udział organizatorzy Orszaków z sześćdziesięciu miejscowości, partnerzy oraz sponsorzy. Orszak Trzech Króli 2020 przeszedł w 872 polskich miejscowościach i ponad 20 miastach zagranicą. Spotkanie w Pałacu Prezydenckim było okazją do podsumowania tegorocznego wydarzenia. Z rąk Pary Prezydenckiej i Przewodniczącego Rady Fundacji *Orszak Trzech Króli* Piotra Giertycha podziękowania i dyplomy otrzymali przedstawiciele szkół i fundacji, jednostek wojskowych, straży pożarnej, a także partnerzy i wolontariusze. Wśród zaproszonych gości byli również przedstawiciele drzewickiego Orszaku Trzech Króli. Parafię pw. św. Łukasza Ewangelisty w Drzewicy reprezentował ks. **Adrian Kwieciński** natomiast Drzewickie Centrum Wolontariatu „Ofiarna dłoń” Prezes **Dominik Niemirski**.

SPOTKANIE OPŁATKOWE „KOLEDUJMY WSZYSCY WRAZ”

11 stycznia w Regionalnym Centrum Kultury odbył się koncert kolęd i pastorałek "Kolędujemy wszyscy wraz", połączony ze spotkaniem opłatkowym mieszkańców Drzewicy. Rolę gospodarza wieczoru pełnił Burmistrz **Janusz Reszelewski**, który powitał licznie zebranych w sali widowiskowej RCK, podkreślając, że mieszkańcy miasta inaugurują piąty już cykl spotkań opłatkowo-noworocznych organizowanych na terenie całej Gminy Drzewica. Jednocześnie życzył, by uroczystość odbywająca się na progu Nowego Roku przebiegała w klimacie Świąt Bożego Narodzenia i ducha wspólnoty.

Na piękny koncert kolęd i pastorałek złożyły się **występy zespołów wokально-instrumentalnych** oraz **solistów z RCK, Młodzieżowej Orkiestry Dętej, chóru parafialnego, scholi parafialnej** oraz **zespołów ludowych „Drzewiczanie” i „Mali Drzewiczanie”**. Nie zabrakło również poezji. Wiersze o tematyce świątecznej deklamowały przedstawicielki RCK w Drzewicy – **Marta Szymańska i Alina Szymańska**. Każda z prezentacji kończyła się gromkimi brawami publiczności, a na finał wszyscy wykonawcy wspólnie z mieszkańcami zaśpiewali kolędę „Wśród nocnej ciszy”. Po noworocznych życzeniach, które złożyli Burmistrz **Janusz Reszelewski**, dyrektorka RCK **Alina Szymańska** oraz ks. **Adrian Kwieciński** z Parafii pw. św. Łukasza w Drzewicy, zebrani połamali się opłatkiem i zostali zaproszeni na ostatni punkt spotkania – wspólny poczęstunek. Prawdziwą ucztę, podczas której królowały potrawy wigilijne, przygotowało **Koło Gospodyń Miejskich „Drzewiczanki”**.

WIELKA ORKIESTRA ŚWIĄTECZNEJ POMOCY 2020

12 stycznia 2020 roku w Polsce i na całym świecie już po raz **dwudziesty ósmy** zagrała **Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy**. Celem tegorocznego finału było zebranie środków dla dziecięcej medycyny zabiegowej.

Jak co roku Orkiestra zagrała również w Drzewicy, gdzie organizacją finału zajęło się **Drzewickie Centrum Wolontariatu „Ofiarna Dłoń”** we współpracy z **Regionalnym Centrum Kultury** oraz **Urzędem Miejskim**. Sztab WOŚP był zlokalizowany w RCK, a na jego czele stał prezes DCW „Ofiarna Dłoń” **Dominik Niemirski**. Datki na rzecz Orkiestry zbierało 50 wolontariuszy, którzy kwestowali w piętnastu miejscowościach na terenie powiatu opoczyńskiego i przysuskiego: w Drzewicy, Domasznie, Radzicach Dużych, Poświętnem, Studziannie, Sołku, Libiszowie, Mroczkowie Gościnnym, Rożku, Bielinach, Zychorzynie, Rusinowie, Smogorzowie, Sadach, Nieznamierowicach i Odrzywole.

Jak zawsze finałowi towarzyszyła część artystyczna z koncertami, prezentacjami, pokazami i licytacjami. Impreza miała miejsce w RCK, gdzie od godz. 16.00 przed publicznością występowali artyści rodzimi i przyjezdni. Na inaugurację kapitalny koncert dała kilkunastoosobowa grupa wokalna „**The Voysys**” z Warszawy, wykonując polskie i światowe przeboje muzyki pop w oryginalnych aranżacjach na instrumenty klawiszowe i bębny. Artyści podbili serca drzewiczian i po dwukrotnym bisowaniu otrzymali kolejne zaproszenie do Drzewicy. Powody do zadowolenia mieli również fani ciężkiego grania. Specjalnie dla nich zagrały dwa zespoły – polski „**DeKret**” (hardrock) i czeska „**Orchidea**” (heavy metal). Oczywiście nie mogło zabraknąć pokazów w wykonaniu reprezentantów RCK. Publikę oklaskiwała występy grup tanecznych, wokalnych i solistów oraz zespołów ludowych „**Drzewiczanie**” i „**Mali Drzewiczanie**”. W przerwach między koncertami wolontariusze prowadzili licytacje na rzecz WOŚP. Oprócz orkiestrowych gadżetów do nabycia były, m. in.: obrazy, koszulki, artykuły biurowe i reklamowe, oraz wyroby i usługi lokalnych przedsiębiorców. Zgodnie z tradycją, kulminacyjnym momentem imprezy było światelko do nieba. Przed godz. 21.00 zebrani wyszli na plac za RCK, gdzie obejrzeli efektowny pokaz sztucznych ogni, zorganizowany pod nadzorem **druhów OSP**.

Bardzo udany 28. Finał WOŚP w Drzewicy przyniósł znakomity wynik finansowy. **Dzięki hojności mieszkańców, zaangażowaniu wolontariuszy, sponsorów, partnerów, zespołów oraz wszystkich ludzi dobrej woli udało się zebrać ponad 42.000 zł – o 12.000 zł więcej niż w ubiegłym roku.**

MUSICAL „POPRAWINY” NA PIĘCIOLECIE RCK

26 stycznia odbyły się obchody piątej rocznicy powstania Regionalnego Centrum Kultury w Drzewicy. Z tej okazji przed drzewicką publicznością wystąpili artyści Studia Musicalowego "Step" Tomasza Micha z Chorzowskiego Centrum Kultury, którzy wystawili spektakl pt. "Poprawiny". Uroczystość w sali widowiskowej została zainaugurowana przez Dyrektora RCK Alinę Szymańską, która poinformowała, że 18 stycznia 2020 roku minęło pięć lat od momentu oficjalnego otwarcia placówki mieszczącej się w nowoczesnym budynku przy ul. Stawowej 27A. W imieniu gminnego samorządu głos zabrał Burmistrz Janusz Reszelewski. Składając gratulacje, podziękowania i życzenia podkreślił, że w ciągu tych pięciu lat RCK zaczęło żyć własnym życiem i wyrobiło sobie wysoką markę nie tylko wśród mieszkańców Gminy Drzewica. Centrum spełnia niezwykle ważne funkcje kulturalne, edukacyjne i integracyjne. To miejsce żyje kulturą adresowaną do wszystkich mieszkańców, od najmłodszych do najstarszych, oferując różnorodne formy zajęć, które cieszą się niesłabnącym zainteresowaniem. Najistotniejszych wydarzeń kulturalnych oraz dokonań placówki dotyczyła prezentacja multimedialna podsumowująca pięciolecie RCK. Pokaz obejmował szerokie spektrum działalności, w tym inicjatywy realizowane przez Ośrodek Dokumentacji Tradycji Regionalnej oraz Miejską Bibliotekę Publiczną. Widzowie dowiedzieli się m.in., że do tej pory w zajęciach artystycznych wzięło udział około 4000 uczestników, natomiast do 19 stycznia 2020 roku w cyfrowym kinie RCK odbyło się 656 seansów filmowych, które zgromadziły 67.301 widzów.

Po podsumowaniu przyszedł czas na główny punkt wieczoru, którym był spektakl przygotowany przez Studio Musicalowe "Step" Tomasza Micha z Chorzowskiego Centrum Kultury. Przedstawienie o zabarwieniu komediowym poruszało ważne tematy takie jak: tolerancja, poczucie szczęścia i spełnienia oraz przyzwoitości i uczciwości czy różnice światopoglądowe. Spotkało się z gorącym przyjęciem widzów. Artyści z Chorzowa zostali nagrodzeni wielkimi brawami i wywołani do dwukrotnych bisów. Na zakończenie otrzymali oficjalne podziękowania od Burmistrza Drzewicy i Dyrektora RCK.

INAURUGACYJNA SESJA MŁODZIEŻOWEJ RADY MIEJSKIEJ

31 stycznia w sali konferencyjnej Urzędu Miejskiego w Drzewicy odbyła się **I Sesja Młodzieżowej Rady Miejskiej w Drzewicy**. Uczniowie odebrali zaświadczenia o wyborze na radnych, złożyli uroczyste ślubowanie i przyjęli trzy uchwały dotyczące składów osobowych komisji stałych. W posiedzeniu wzięło udział 14 z 15 radnych wybranych podczas grudniowych wyborów przeprowadzonych we wszystkich szkołach działających na terenie Gminy Drzewica: **Iga Bogatek, Oliwia Magdalena Jura, Jakub Białek, Kacper Jan Grzegorzczak, Maja Beeger, Jakub Piotr Grzegorzczak** (wszyscy Szkoła Podstawowa im. Polskich Olimpijczyków w Drzewicy), **Jakub Wróblewski** (Szkoła Podstawowa im. Mikołaja Kopernika w Radzicach Dużych), **Marta Białek** (Szkoła Podstawowa im. Stefana Żeromskiego w Domasznie), **Martyna Anna Kowalska** (Szkoła Podstawowa w Brzustowcu), **Kinga Aleksandra**

Matysiak (Szkoła Podstawowa w Idzikowicach) oraz **Maciej Jan Grudziecki, Jakub Kamil Gwóźdź, Martyna Łucja Oracz i Martyna Pawul** (wszyscy Zespół Szkół Powiatowych w Drzewicy). Młodzieży towarzyszyli m.in.: przedstawiciele władz samorządowych Gminy Drzewica, urzędnicy, opiekunowie, dyrektorzy szkół i nauczyciele. Za stołem prezydyjnym zasiadli: Przewodnicząca Rady Miejskiej w Drzewicy **Dorota Wiktorowicz**, Zastępca Burmistrza **Dominik Niemirski** – Koordynator wyborów do Młodzieżowej Rady Miejskiej oraz **Jakub Gwóźdź**, który prowadził sesję. Funkcję sekretarza obrad pełniła **Maja Beeger**.

Pierwsza część posiedzenia miała charakter uroczysty. Burmistrz **Janusz Reszelewski** oraz Przewodnicząca Rady Miejskiej **Dorota Wiktorowicz** wręczyli szkolnym koordynatorom wyborów do Młodzieżowej Rady Miejskiej oficjalne podziękowania za współpracę przy realizacji projektu pobudzającego aktywność obywatelską oraz zaangażowanie w przygotowanie uczniów.

Dyplomy otrzymali: **Bożena Fiderek** (SP w Idzikowicach), **Jolanta Gapys** (SP w Domasznie i SP w Drzewicy), **Agnieszka Składowska** (SP w Domasznie), **Anna Świdorska** (SP w Brzustowcu), **Małgorzata Komar** (SP w Radzicach Dużych) i **Andrzej Kwiecień** (ZSP w Drzewicy).

Najbardziej podniosłym punktem obrad było złożenie ślubowania przez młodzieżowych radnych. Tekst ślubowania odczytał najmłodszy wiekiem radny **Jakub Grzegorzczak**: „*Ślubuję uroczyście jako radny Młodzieżowej Rady Miejskiej w Drzewicy pracować dla dobra i pomyślności młodzieży zamieszkałej na terenie Gminy i Miasta Drzewica, działać zawsze zgodnie z prawem oraz z interesami młodzieży, godnie i rzetelnie reprezentować swoich wyborców, troszczyć się o ich sprawy oraz nie szczędzić sił do wykonywania zadań Młodzieżowej Rady*”. Ceremonia ślubowania została poprzedzona wręczeniem zaświadczeń o wyborze do MRM.

W dalszej części sesji zebrani zapoznali się z przebiegiem szkolnych kampanii wyborczych i działań projektowych, a także wynikami wyborów. Informacje w formie prezentacji multimedialnych zostały opatrzone komentarzem młodzieżowych radnych.

Porządek obrad zakładał również podjęcie trzech uchwał w sprawie ustalenia składów osobowych komisji stałych MRM. Wszystkie uchwały zostały przyjęte jednogłośnie.

STRAŻACKIE PODSUMOWANIE ROKU

9 lutego odbyło się uroczyste posiedzenie Zarządu Oddziału Miejsko-Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP w Drzewicy. Druhowie podsumowali ubiegłoroczną działalność i nakreślili plany na najbliższe miesiące. Zebranie z udziałem kilkudziesięciu strażaków oraz licznej grupy gości miało miejsce w sali konferencyjnej Urzędu Miejskiego w Drzewicy. Naszym druhom na czele z Prezesem Oddziału Miejsko-Gminnego ZOSP RP w Drzewicy – Burmistrzem **Januszem Reszelewskim** towarzyszyli m.in. Wiceprezes Zarządu Wojewódzkiego ZOSP RP w Łodzi druh **Tadeusz Cisowski**, Dowódca Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej przy Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Opocznie kpt. **Maciej Poleć**, Honorowa Obywatelka Drzewicy druhna **Maria Teresa Nowakowska**, Przewodnicząca Rady Miejskiej w Drzewicy **Dorota Wiktorowicz** oraz Gminny Kapelan Strażaków, ks. prałat **Stanisław Madej**. Na wstępie zebrani minutą ciszy uczcili pamięć druhów, którzy w minionych miesiącach odeszli na wieczną wartę. W pierwszej części posiedzenia podsumowano ubiegłoroczną działalność Oddziału Miejsko-Gminnego ZOSP RP w Drzewicy. Sprawozdanie merytoryczne złożył ustępujący Gminny Komendant Ochrony Przeciwpożarowej bryg. **Marian Kłobucki**, natomiast kwestie finansowe przedstawił Burmistrz **Janusz Reszelewski**.

Ważnym punktem zebrania było podjęcie dwóch uchwał o charakterze personalnym. Delegaci przyjęli rezygnację **Mariana Kłobuckiego** z funkcji Gminnego Komendanta Ochrony Przeciwpożarowej, a także zdecydowali o wyborze na stanowisko Komendanta OSP **Mariana Kaluźnego**. Obie uchwały przyjęły jednogłośnie.

Odchodzący na emeryturę bryg. Kłobucki otrzymał podziękowania za 44-letnią komendanturę oraz działania na rzecz rozwoju jedenastu jednostek OSP funkcjonujących na terenie naszej Gminy. Oprócz gratulacji, wyrazów uznania i życzeń odebrał ozdobny, pamiątkowy toporek strażacki, wręczony przez Burmistrza **Janusza Reszelewskiego**.

Podczas okolicznościowych wystąpień słowa podziękowań popłynęły w kierunku wszystkich strażaków-ochotników. Goście wyrazili wdzięczność za szlachetną służbę druhów, za ich codzienną gotowość niesienia pomocy drugiemu człowiekowi.

Posiedzenie stanowiło również okazję do rozmowy o sprawach bieżących oraz nakreślenia planów na 2020 rok. Nowy Komendant zapowiedział ścisłą współpracę z drzewickim samorządem oraz kontynuację działań mających na celu rozwój ochrony ppoż. na terenie Gminy Drzewica.

Po zrealizowaniu roboczego porządku obrad druhowie wzięli udział w spotkaniu opłatkowo-norocznym. Jak co roku pomodlili się z ks. prał. **Stanisławem Madejem**, odśpiewali kolędę i połamali się opłatkiem. Na zakończenie obejrzel jasełka w wykonaniu dzieci z Przedszkola Samorządowego. Za piękny występ podziękowali przedszkolakom gromkimi oklaskami i słodyczami.

XII HALOWE INDYWIDUALNE MISTRZOSTWA POWIATU OPCZYŃSKIEGO W LEKKOATLETYCE DZIECI I MŁODZIEŻY SZKOLNEJ – SPAŁA 2020

XII Halowe Indywidualne Mistrzostwa Powiatu Opoczyńskiego w Lekkoatletyce Dzieci i Młodzieży Szkolnej odbyły się 24 lutego w hali Centralnego Ośrodka Przygotowań Olimpijskich w Spale. Miło nam poinformować, że **znakomite wyniki osiągnęli uczniowie Szkoły Podstawowej im. Polskich Olimpijczyków w Drzewicy**. Młodzi lekkoatleci wywalczyli aż **14 medali: 5 złotych, 5 srebrnych i 4 brązowe**. Na szczególne wyróżnienie zasługuje multimedalista **Nikodem Malczewski**, który zdobył 3 medale. Do złota w biegu na 200 m i srebra w skoku w dal dołożył kolejne złoto w sztafecie 4x200 m. Mistrzostwa zostały zorganizowane przez Powiat Opoczyński i Powiatowy Szkolny Związek Sportowy. Honorowy patronat sprawowali: **Anna Krupka** – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sportu, Wojewoda Łódzki **Tobiasz Bocheński** oraz Marszałek Województwa Łódzkiego **Grzegorz Schreiber**. W tegorocznych mistrzostwach wzięło udział ponad 700 młodych sportowców, którzy rywalizowali w kilkunastu konkurencjach lekkoatletycznych. Startujący zostali podzieleni na trzy kategorie wiekowe: klasy I–VI szkół podstawowych (rocznik 2007 i młodszy), klasy VII–VIII szkół podstawowych (roczniki 2005–2006) oraz szkoły średnie (rocznik 2000 i młodszy).

Klasyfikacja medalowa potwierdziła wysoką klasę naszych lekkoatletów. Drzewicki „Olimpijczyk” okazał się najlepszy w powiecie w kategorii klas I–VI oraz zajął trzecie miejsce w kategorii klas VII–VIII. Brawo!

Opiekunami sportowców z Drzewicy byli nauczyciele wychowania fizycznego **Maria Smolarska** (kategoria klas I–VI) i **Włodzimierz Dębowski** (kategoria klas VII–VIII).

Medaliści ze Szkoły Podstawowej im. Polskich Olimpijczyków w Drzewicy:

Kategoria klas I–VI (rocznik 2007 i młodszy) – bieg na 60 m dziewcząt 3. **Magdalena Kwiecień** – 9,33 s; bieg na 200 m chłopców 1. **Nikodem Malczewski** – 28,74 s; skok wzwyż dziewcząt 1. **Kinga Sarwa** – 123 cm, 3. **Gabrysia Grudziecka** – 120 cm; skok wzwyż chłopców 3. **Bartłomiej Oracz** – 125 cm; skok w dal chłopców 2. **Nikodem Malczewski** – 4,50 m; sztafeta 4x200 m dziewcząt 2. **SP Drzewica** – 2,17,61 – skład: **Kinga Sarwa, Natalia Matysiak, Magdalena Kwiecień, Martyna Rogulska**; sztafeta 4x200 m (chłopcy) 1. **SP Drzewica** – 2,03,26 – skład: **Nikodem Malczewski, Konrad Tąder, Kacper Klimek, Kuba Kmiecik**.

Klasyfikacja medalowa – 1. **SP Drzewica**: 3 złote – 2 srebrne – 3 brązowe.

Kategoria klas VII–VIII (roczniki 2005–2006) – bieg na 60 m chłopców 1. **Paweł Milczarek** – 7,66 s; bieg na 300 m dziewcząt 2. **Izabela Walczyk** – 50,49 s; bieg na 300 m chłopców 3. **Paweł Milczarek** – 42,77 s; skok wzwyż dziewcząt 1. **Jagoda Kowalska** – 135 cm; skok wzwyż chłopców 2. **Jeremi Danielik** – 145 cm; pchnięcie kulą (3 kg) dziewcząt 2. **Martyna Łaska** – 7,55 m;

Klasyfikacja medalowa – 3. **SP Drzewica**: 2 złote – 3 srebrne – 1 brązowy.

Dodajmy, że w kategorii klas VII–VIII jeden medal przypadł również Szkole Podstawowej im. Mikołaja Kopernika w Radzicach Dużych. W skoku w dal brąz zdobył Krzysztof Szczepanik wynikiem 4,72 m.

Trzy medale padły łupem uczniów Zespołu Szkół Powiatowych w Drzewicy. Złotym medalistą w pchnięciu kulą został Dominik Walasik, który ustanowił nowy rekord powiatu (12,69 m). Brązowe krążki zdobyli Mateusz Kołodziejczyk w biegu na 60 m (7,45 s) oraz Dawid Kolmaga w biegu na 300 m (40,45 s).

Wszystkim medalistom serdecznie gratulujemy, życząc kolejnych sukcesów na arenach sportowych powiatu i nie tylko!

SPOTKANIE DOTYCZĄCE DOFINANSOWANIA NA INSTALACJE FOTOWOLTANICZNE I KOLEKTORY SŁONECZNE

Gmina Drzewica realizuje działania mające na celu poprawę stanu środowiska naturalnego oraz obniżenie kosztów energii elektrycznej i ciepłej. Jednym z możliwych rozwiązań jest budowa indywidualnych instalacji fotowoltaicznych do produkcji energii elektrycznej, instalacji kolektorów słonecznych do produkcji energii cieplnej oraz wymiana nieekologicznych pieców węglowych na kocioł na pellet.

promuje tódzkie Fotowoltaika	promuje tódzkie Kolektory słoneczne	promuje tódzkie Kotłownie na biomasę
<p>Ogniwka fotowoltaiczne są wysokosprawnym urządzeniami do przetwarzania promieniowania słonecznego w energię elektryczną, którą można następnie wykorzystać.</p> <p>Instalacja fotowoltaiczna składa się z czterech głównych elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ogniwka fotowoltaiczne • Inwertery • Konstrukcja wsporcza • Układ rozliczeniowy 	<p>Kolektory słoneczne służą do zamiany energii promieniowania słonecznego na energię ciepłą.</p> <p>Instalacja kolektorów słonecznych składa się z następujących głównych elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kolektory słoneczne • Instalacja czynnika • Konstrukcja wsporcza • Zbiornik ciepłej wody • System pomp • Automatyka sterująca 	<p>Kotły na biomasę wykorzystują paliwo nazywane biomasą. Biomasa to produkty ulegające biodegradacji pochodzenia rolniczego, leśnego oraz powiązanych gałęzi przemysłu w tym również biogazy.</p> <p>Kotłownia oparta o kocioł na Pellet składa się z następujących elementów:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kocioł na pellet wraz z zasobnikiem • Orurowanie do węgla w instalację • Automatykę sterującą

Urząd Miejski w Drzewicy planuje ubiegać się o przyznanie środków finansowych na dofinansowanie w/wymienionych instalacji w budynkach mieszkalnych. Spotkanie z mieszkańcami gminy w sprawie zasad dofinansowania odbyło się 2 marca 2020 roku w Regionalnym Centrum Kultury w Drzewicy.

„DO HYMNU” W DRZEWICY

„Do Hymnu” to ogólnopolski konkurs dla szkół podstawowych, organizowany przez Narodowe Centrum Kultury z okazji setnej i kolejnych rocznic odzyskania przez Polskę niepodległości w ramach Programu Wieloletniego Niepodległa na lata 2017-2022.

Zadanie konkursowe polega na wspólnym wykonaniu przez co najmniej połowę uczniów szkoły hymnu państwowego oraz wybranych pieśni hymnicznych. W bieżącym roku obok *Bogurodzicy*, *Gaude Mater Polonia*, *Roty*, *Marsz Polonia*, *Boże, coś Polskę*, *Święta miłości kochanej Ojczyzny*, *Żeby Polska była Polską* do wyboru jest również *Marsz Pierwszej Brygady* w związku z 100. rocznicą Bitwy Warszawskiej.

Spośród 512 szkół, które nadesłały swoje zgłoszenia, do konkursu zakwalifikowano 300 placówek z 273 miejscowości. W tym gronie znalazła się **Szkoła Podstawowa im. Polskich Olimpijczyków w Drzewicy**. Pierwsze przygotowania do przesłuchań konkursowych nastąpiły już w grudniu 2019 roku.

Nasi uczniowie poznali dwie pieśni, które obok hymnu państwowego mieli wykonać w trakcie przesłuchań – *Rotę* oraz *Gaude Mater Polonia*. Zadaniem uczniów było pamięciowe opanowanie pieśni oraz ich wspólne wykonanie a capella. Do konkursu zostały zaangażowane klasy IV-VIII. Po feriach, kiedy już ustalono termin przesłuchań, uczniowie ćwiczyli na lekcjach muzyki w poszczególnych klasach, a ostatni tydzień przeznaczili na wspólne próby całej grupy.

Dzień przesłuchania konkursowego – poniedziałek, 2 marca – był dla społeczności szkolnej wielkim świętem. Podczas występu w hali sportowej (budynek przy ul. Szkolnej) 269 uczniów wykonało trzy pieśni. Prezentacji przysłuchiwała się komisja, w skład której weszli **prof. Barbara Sobolczyk** – wykładowca Akademii Muzycznej w Łodzi oraz **Krzysztof Kozłowski** – koordynator konkursu.

Obok śpiewu bardzo ważny był strój, który podkreślał rangę konkursu. Uczniowie byli ubrani na galowo z akcentami patriotycznymi – biało-czerwonymi kotylionami, a niektórzy zaznaczyli swoją przynależność kulturową do naszej Małej Ojczyzny, mając na sobie ludowe stroje opoczyńskie wypożyczone z Regionalnego Centrum Kultury w Drzewicy.

Inicjatorką przedsięwzięcia i szkolnym koordynatorem konkursu była **Anna Pietrasik**.

„KOCHAM CIĘ ŻYCIE” – WYJĄTKOWY KONCERT DLA PAŃ

8 marca w sali widowiskowej Regionalnego Centrum Kultury w Drzewicy odbył się doroczny koncert z okazji Dnia Kobiet, zorganizowany przez RCK oraz Urząd Miejski w Drzewicy. Przed drzewicką publicznością wystąpiła wielka gwiazda polskiej estrady, **Edyta Geppert**.

WSTĘP
WOLNY

Burmistrz Drzewicy,
Dyrektor RCK w Drzewicy
zapraszają na koncert dla Pań:

„KOCHAM CIĘ ŻYCIE”
8 marca 2020r.
godz. 18:00

Regionalne Centrum Kultury
w Drzewicy

**EDYTA
GEPPERT**

REGIONALNE
CENTRUM KULTURY
W DRZEWICY

Przyjazd do Drzewicy znakomitej piosenkarki wywołał ogromne zainteresowanie. W wypełnionej po brzegi sali widowiskowej RCK królowały oczywiście panie, którym najlepsze życzenia z okazji Dnia Kobiet złożył Burmistrz Drzewicy **Janusz Reszelewski**.

Wieczorny koncert pt. "Kocham Cię życie" stanowił niezwykłą okazję przeżycia emocji, jakich mogą dostarczyć tylko nieliczni, obdarzeni prawdziwą charyzmą artyści. Świętująca 35-lecie pracy

artystycznej **Edyta Geppert** zaprezentowała interpretatorski kunszt i szeroki wachlarz emocjonalny. Piosenki liryczne zderzone były z dramatycznymi, dramatyczne z zabawnymi, a nawet kabaretowymi. W tej niemal komediowej części występu świetnie sprawdził się konferansjer i reżyser koncertu, **Piotr Lorentz** – prywatnie mąż artystki.

Trwający półtorej godziny recital wywołał gorące reakcje drzewickiej publiczności, czego dowodem owacje na stojąco oraz bisy. Nie zabrakło także oficjalnych podziękowań, które w dowód uznania i wdzięczności złożyli piosenkarce Burmistrz **Janusz Reszelewski** oraz Dyrektor RCK **Alina Szymańska**.

KORONAWIRUS – ŻYCIE CODZIENNE W CZASACH PANDEMII

W marcu 2020 roku epidemia COVID-19 (*ostra zakaźna choroba układu oddechowego COVID-19 wywoływana przez koronawirusa SARS-CoV-2*) dotarła do Polski. Stopniowo prowadzi do izolacji obywateli i unieruchomienia gospodarki. By ograniczyć zachorowania, rząd wprowadza coraz większe ograniczenia. Pandemia koronawirusa to czas zupełnie niecodzienny dla nas wszystkich. Mierzymy się i będziemy mierzyć ze strachem i niepewnością o zdrowie nasze i naszych bliskich, o miejsca pracy, o przyszłość. Niektórzy – także ze stratą bliskich. Musieliśmy zmienić codzienne funkcjonowanie, przeorganizować pracę i naukę, opiekę nad dziećmi.

Pierwszy przypadek zakażenia tym wirusem stwierdzono 4 marca 2020 w szpitalu w Zielonej Górze, gdzie zdiagnozowano zachorowanie 66-letniego mężczyzny, który przyjechał autokarem z Niemiec. W okresie od 14 do 20 marca obowiązywał w Polsce stan zagrożenia epidemicznego,

a od 15 marca wprowadzono na granicach Polski kordon sanitarny, znacząco ograniczający ruch graniczny. Od 20 marca, zgodnie z rozporządzeniem ministra zdrowia Łukasza Szumowskiego, obowiązuje w Polsce stan epidemii.

12 marca na stronie internetowej Urzędu Miejskiego Drzewicy ukazuje się obszerna informacja Burmistrza Janusza Reszelewskiego dla mieszkańców gminy w związku z rosnącym zagrożeniem epidemicznym. Następuje zamknięcie szkół, Przedszkola Samorządowego, Regionalnego Centrum Kultury, Miejskiej Biblioteki Publicznej, Warsztatu Terapii

Zajęciowej a także Dziennego Domu Senior+. Zmieniają się **sposoby organizowania pracy i edukacji**.

18 marca 2020 COVID-19 dociera do Drzewicy, od tego dnia codziennie będziemy śledzić komunikaty i apele Burmistrza Drzewicy związane z koronawirusem i zachorowaniami na terenie naszej gminy. **Zmieniają się nasze codzienne nawyki i zwyczaje**. Koronawirus zmieni nas jako społeczeństwo, niekoniecznie na sposób, w jaki byśmy sobie tego życzyli. Jednym z bardziej istotnych skutków pandemii będzie wspólnota ludzi połączonych tym samym doświadczeniem. Wspólnota, której w takiej skali świat nie pamięta od czasów II wojny światowej: wspólnota izolacji, codziennego śledzenia pogarszających się informacji o liczbie chorych, wspólnota strachu, nadziei, niepewności, gniewu. Z dnia na dzień sytuacja na świecie stała się bardzo skomplikowana. To nie lokalna epidemia, którą można opanować w kilka tygodni, mając do dyspozycji znane leki. To światowa pandemia.

Od kilku tygodni życie każdego z nas wygląda zupełnie inaczej niż jeszcze miesiąc temu: pracujemy zdalnie, dzieci uczą się w domu, kina i teatry są zamknięte, możemy zrobić tylko podstawowe zakupy, miasta są wyludnione. Ile jeszcze potrwa pandemia? Tego nie wie nikt.

Reset

Pusto...

Tak jakby ktoś nas zresetował.

Na pstryknięcie palców przerwał światą pęd.

Jakby ktoś wykrzyczał w końcu:

„Spójrzcie w lustro. Do niczego nie prowadzi ten wasz bieg”.

Idzie wiosna...

Któż wcześniej ją podziwiał?

Ponoć miała w sobie tyle światła i zieleni.

Może ktoś nas zamknął za pancerną szybą,

Byśmy mogli innych i świat ten docenić?

Michał Matejczuk, Zielona Góra 2020

Fotografia: Marzena Jaciubek, Drzewica

POŻEGNANIA PRZYJACIÓŁ

*„...Proście wy Boga o takie mogiły,
Które leż nie chcą, ni skarg, ni żalości,
Lecz dają sercom moc czynu, zdroj siły
Na dzień przyszłości...”*

Maria Konopnicka, fragment wiersza pt. „Na cmentarzu”

**Z głębokim smutkiem informujemy,
że po długiej i ciężkiej chorobie
odszedł do wieczności**

18 marca 2020 roku w wieku 71 lat

Kazimierz Kuropeska

**wybitny trener, działacz sportowy, współtwórca
kajakarstwa slalomowego w Drzewicy**

**Ciało śp. Kazimierza Kuropeski zostało złożone 24 marca na cmentarzu
komunalnym Gołąbkowice w Nowym Sączu.**

**Kazimierz Kuropeska – absolwent AWF Wrocław – pracował w Drzewicy
w latach 1978–1989, kładąc podwaliny pod rozwój kajakarstwa górskiego na
nizinnej rzece Drzewiczce. Wspólnie z trenerem Robertem Korzeniewskim stworzył
potęgę Sekcji Kajakowej Klubu Sportowego „Gerlach”. Owocna współpraca tych
szkoleniowców doprowadziła reprezentantów Drzewicy do wielkich osiągnięć na
arenie krajowej, europejskiej i światowej.**

**Trener Kuropeska zapisał się złotymi zgłoskami w dziejach naszego miasta.
Kolejne pokolenia drzewickich „górali” i kibiców darzyły Go wielkim szacunkiem.
Za zasługi na rzecz rozwoju kajakarstwa w Drzewicy został uhonorowany Nagrodą
Polskiego Komitetu Olimpijskiego.**

Cześć Jego pamięci...

**W imieniu członków Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy,
czytelników i redakcji kwartalnika „Więści znad Drzewiczki” oraz
społeczności Gminy Drzewica rodzinie oraz bliskim śp. Kazimierza
Kuropeski składamy najszczerze wyrazy współczucia.**

*„Nie żyjemy, aby umierać...
ale umieramy, aby żyć wiecznie”*

M. Buchberger

Z wielkim smutkiem zawiadamiamy, że
23 marca 2020 roku, przeżywszy lat 65

z m a r ł

Józef Wlazło

**Burmistrz Drzewicy w latach 1994–1995
Wicestarosta Opoczyński I kadencji
w latach 1999–2002.**

Uroczystości pogrzebowe odbyły się 26 marca 2020 roku w Kościele pw. św. Łukasza w Drzewicy.

Rodzinie i bliskim Zmarłego składamy najszczerze kondolencje oraz wyrazy szczerego współczucia.

„Można oczy zamknąć na rzeczywistość, ale nie na wspomnienia”

Stanisław Jerzy Lec

Wyrazy najszczerzego współczucia naszym Przyjaciółom

Państwu Bogumile i Wacławowi Bombicz

pograżonym w żałobie z powodu śmierci Mamy

składają

Przyjaciele z Drzewicy

„Wspomnienie jest formą spotkania”

Khalil Gibran

**Z głębokim smutkiem informujemy,
że w dniu 7 lutego 2020 roku
w wieku 85 lat
zmarła**

Teresa Kaczorkiewicz
wdowa po śp. Tadeuszu Kaczorkiewicz

Śp. Teresa urodziła się w dniu 30 kwietnia 1935 r. w Warszawie, gdzie rodzice z pięciorgiem dzieci żyli spokojnie do 1944 r. Po powstaniu warszawskim wysiedleni i transportowani w wagonach towarowych do obozu w Oświęcimiu. Szczęściem w nieszczęściu okazała się awaria pociągu w okolicach Wieniawy i przymusowy postój, podczas którego okoliczni mieszkańcy wykazali się niebywałą odwagą „odbijając” uwięzionych. Tym sposobem Wieniawa stała się miejscem zamieszkania i życia całej rodziny.

W 1968 r. śp. Teresa poślubiła drzewiczana Tadeusza Kaczorkiewicza, z tego związku urodził się syn Marek, a w 1972 r. małżonkowie przeprowadzili się do Drzewicy razem z dziećmi śp. Teresy z poprzedniego związku. W Drzewicy śp. Teresa podjęła pracę w Fabryce „Gerlach”, skąd odeszła na emeryturę.

Była osobą bardzo zaangażowaną w życie społeczne:

- uczestniczyła w Klubie Seniora „Złota Jesień” – przewodnicząc przez kilka lat,
- należała do Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy – angażując się w różne inicjatywy,
- była wieloletnią chórzystką parafialnego chóru,
- uczestniczyła w życiu Domu Dziennego Pobytu „Senior+”

Była osobą towarzyską, pogodną i elegancką. Ze spokojem mierzyła się z kłopotami zdrowotnymi ostatnich lat. Życzeniem śp. Teresy było pochowanie jej prochów obok rodziców na cmentarzu w Wieniawie – i tak się stało.

Osierociła córki i synów z rodzinami, pozostawiła w żałobie bliższych i dalszych krewnych – składamy Im wyrazy głębokiego współczucia.

Droga koleżanko Tereso – spoczywaj w pokoju, pozostaniesz w naszych sercach i pamięci. Żegnają Cię członkowie Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy, Seniorzy i chórzyci Drzewicy.

„Są chwile i ludzie, których się nie zapomina.”

**Z głębokim smutkiem informujemy,
że w dniu 10 marca 2020 roku
w wieku 85 lat
zmarła w Radomiu**

Barbara Łukasik z domu Kośka

Śp. Barbara urodziła się w Warszawie w małżeństwie państwa Kośków Ignacego i Sabiny z Gąsiorowskich. Była drugim dzieckiem w rodzinie, miała starszego brata Romualda.

Ojciec był żołnierzem zawodowym 30 Pułku Strzelców Kaniowskich stacjonujących w Warszawskiej Cytadeli. Mama była gospodynią domową i renomowaną krawcową. Śp. Barbara ukończyła siedmioklasową podstawówkę w Drzewicy, dalszą naukę kontynuowała w Państwowym Koedukacyjnym Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym w Tomaszowie Mazowieckim.

Natura obdarzyła ją hojnie – wyjątkową urodą, nienaganną sylwetką i urokiem osobistym.

Przez krótki czas pracowała w Zakładzie „Gerlach” w Drzewicy, natomiast większość życia zawodowego związała ze Spółdzielnią Mieszkaniową w Radomiu pełniąc funkcję sekretarki.

Mąż Ryszard Łukasik – również drzewiczanie, był utalentowanym metaloplastykiem, prowadził dobrze prosperujący zakład w Radomiu.

Największą radością śp. Barbary byli dwaj synowie – Grzegorz i Maciej. W ostatnich latach poświęciła wiele starań by zachować w pamięci dokonania żołnierskie swojego ojca Ignacego, o którym pisaliśmy w „Wieściach...” Nr 4/68/2008. Na zdjęciu powyżej prezentuje jego odznaczenia – Krzyż Walecznych i Virtuti Militari. Z zaciekawieniem śledziła losy rodzinnej Drzewicy czerpiąc informacje z częstych rozmów telefonicznych, z kwartalnika „Wieści...” i radomskiego Radia Plus – ciesząc się z każdego sukcesu miasta.

Swoim odejściem osierociła synów z rodzinami, zasmuciła bliższych i dalszych krewnych i wielu przyjaciół. Składamy Im wyrazy głębokiego współczucia.

Droga Basiu – spoczywaj w pokoju, będzie nam brakowało Twojego optymizmu, ciekawości świata i serdecznych rozmów. Żegnaj, do zobaczenia w Krainie Wiecznej Szczęśliwości – członkowie Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy.

WICE NA DRZEWICĘ
Tadeusz Charmuszko „Szarotka” (Suwałki)

WYBÓR MIEJSCA

*Nie gadajmy po próżnicy,
Jedźmy prosto do Drzewicy.*

DRZEWICA

Z lotu ptaka zielona taka.

LOKALIZACJA

Drzewica leży tam gdzie należy.

PO LATACH

Minęły burzliwe dzieje, dziś Drzewica promienieje.

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ DRZEWICY

To Drzewicy miłośnicy.

WIEŚCI ZNAD DRZEWICZKI

W dobrym tonie o regionie.

Lech Kasicki (Łódź)

***Drzewiczanie dobre ziółka
Tańczą szybko, ale w kółkach
Nawet gdy jest taniec prosty
Oni robią zakręt ostry
Trudno tańczyć tam mazurka***

Prezentowane wiersze pochodzą z tomiku poezji „LIMERYKI I INNE WIERSZE O DRZEWICY”

